18 maart 2003

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

eiser, beklaagde,

hebbende als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

tegen

1. en zijn echtgenote,

2. verweerders, burgerlijke partijen,

hebbende als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

I. Bestreden beslissing

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest, op 13 september 2002 gewezen door het Hof van Beroep te Gent, correctionele kamer.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

III. Cassatiemiddelen

Eiser stelt in een memorie tien middelen voor. Die memorie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

IV. Beslissing van het Hof

A. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

Overwegende dat het bestreden arrest eiser veroordeelt tot telkens één straf, eensdeels, wegens de bewezen verklaarde onderdelen van de telastleggingen A en B (bouwen zonder vergunning en instandhouden), anderdeels, de telastleggingen C en D (illegale afvalverwijdering en exploitatie zonder milieuvergunning); dat het arrest verder uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering en alsook over de herstelvordering, behoudens wat betreft het herstel in de vorige staat in verband met de woning met gekasseide oprit en de afsluiting in houten panelen, onderdelen van de telastleggingen A en B, waarvoor het zijn beslissing uitstelt;

Overwegende dat de ene straf die wordt uitgesproken voor verschillende feiten die samen een voortgezet misdrijf vormen, enkel wijst op samenhang tussen die feiten en een splitsing van de strafvordering of onderdelen van de strafvordering met betrekking tot die feiten niet in de weg staat;

Overwegende dat het door de rechter op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen te bevelen herstel in de vorige staat, wel behoort tot de strafvordering maar niettemin een maatregel van burgerlijke aard is; dat niets belet dat het bevel tot herstel in de vorige staat wordt gegeven bij afzonderlijke beslissing na uitspraak over de strafvordering met het oog op een nog te bevelen herstel in de vorige toestand; Overwegende dat krachtens artikel 416, eerste lid, Wetboek van Straf-vordering, geen ontvankelijk cassatieberoep kan worden ingesteld tegen een vonnis of arrest dat wel over de grond van de zaak uitspraak doet maar deze vordering niet uitput; dat dit onder meer het geval is

als, bij de uitspraak van de veroordeling, de beslissing over het inzake stedenbouw gevorderde herstel van de plaats in de vorige toestand wordt uitgesteld;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het cassatieberoep met betrekking tot de woning met gekasseide oprit en de afsluiting in houten panelen, onderdelen van de telastleggingen A en B waarvan de strafvordering wegens de nog te nemen beslissing over het herstel nog niet is uitgeput, niet ontvankelijk is;

B. Onderzoek van de middelen

1. Eerste middel

Overwegende dat de enkele vaststelling van de appèlrechters dat eiser zijn conclusie van 22 februari 2002 ter zitting van 31 mei 2002 niet heeft hernomen, niet inhoudt dat de appèlrechters bij hun beoordeling met deze conclusie en deze van 11 februari 2002 geen rekening hebben gehouden;

Dat het middel feitelijke grondslag mist;

2. Tweede middel

Overwegende dat de appèlrechters met de redenen vermeld onder rubriek 4.3 van het arrest, wettig beslissen dat eiser terdege kennis had van de precieze feitelijke gedragingen die hem ten laste werden gelegd, en dat zijn recht van verdediging dienaangaande niet werd miskend;

Dat het middel niet kan worden aangenomen;

3. Derde middel

Overwegende dat artikel 146, eerste lid, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 niet bepaalt dat de werken die in afwijking van een verleende bouwvergunning werden uitgevoerd, ook een wezenlijke weerslag moeten hebben op de ruimtelijke ordening vooraleer de rechter vermag te besluiten dat zonder vergunning werd gebouwd;

Dat het middel faalt naar recht;

4. Vierde middel

Overwegende dat de appèlrechters met opgave van redenen in feite oordelen dat de eiser niet is overgegaan tot het bouwen van de loods en van de woning waarvoor een vergunning was afgeleverd, maar tot het verrichten van een ander bouwproject waarvoor een nieuwe vergunning noodzakelijk was;

Dat het middel dat alleen kritiek heeft op de niet-toepassing door de appèlrechters van de afgeleverde vergunning op grond van artikel 159 Grondwet, niet tot cassatie kan leiden, mitsdien niet ontvankelijk is;

5. Vijfde middel

Overwegende dat de appèlrechters met de motivering die het middel vermeldt, eisers strijdige of andere verweer verwerpt, en zijn conclusie beantwoordt;

Dat het middel feitelijke grondslag mist;

6. Zesde middel

Overwegende dat het middel geheel opkomt tegen het oordeel van de rechter in feite dat meerdere feiten wegens eenheid van opzet een enkel strafbaar feit opleveren;

Dat het middel niet ontvankelijk is;

7. Zevende middel

Overwegende dat artikel 146, eerste lid, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 niet bepaalt dat diegene die andere werken uitvoert dan deze waarvoor een vergunning werd afgeleverd, pas na vernietiging van deze vergunning kan worden gestraft en tot het herstel in de vorige staat kan worden veroordeeld;

Dat het middel in zoverre faalt naar recht;

Overwegende dat voor het overige het middel, dat de appèlrechters verwijt bij hun beoordeling van de wettigheid van de afgeleverde vergunning geen rekening te hebben gehouden met de rechtszekerheid- en met het vertrouwensbeginsel, hun motivering dat de eiser niet is overgegaan tot het bouwen van de loods waarvoor een vergunning was afgeleverd maar van een

ander bouwproject waarvoor een nieuwe vergunning noodzakelijk was, niet aantast;

Dat het middel in zoverre niet tot cassatie kan leiden, mitsdien niet ontvankelijk is;

8. Achtste middel

Overwegende dat artikel 149, § 4, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 niet vereist dat de daarin voorgeschreven inhoudelijke vereisten ook gelden voor het herstel dat vóór de inwerkingtreding van deze bepaling door de stedenbouwkundige inspecteur werd gevorderd, en dat deze daartoe zijn vroeger ingestelde vordering moet aanpassen;

Dat het middel faalt naar recht;

9. Negende middel

Overwegende dat het middel, in zoverre dit de onderdelen van de telasteleggingen A en B met betrekking tot de woning met gekasseide oprit en de houten afsluiting betreft, wegens het niet-ontvankelijke cassatieberoep geen verder antwoord behoeft;

9.1. Eerste onderdeel

Overwegende dat het onderdeel dat geheel opkomt tegen de feitelijke vaststelling van de appèlrechters dat de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur terdege is gemotiveerd, niet ontvankelijk is;

9.2. Tweede onderdeel

Overwegende dat het onderdeel het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is;

Dat het onderdeel niet ontvankelijk is;

9.3. Derde onderdeel

Overwegende dat artikel 145bis, § 1, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999, alleen de werken betreft die worden uitgevoerd aan bestaande gebouwen; dat het onderdeel, in zoverre het berust op de onderstelling dat deze bepaling ook geldt bij andere werken, faalt naar recht;

Overwegende dat de appèlrechters niet oordelen dat geen gebouwen bestaan maar oordelen dat de werken geen betrekking hebben op bestaande gebouwen;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist;

10. Tiende middel

Overwegende dat het middel dat alleen de onderdelen van de telastleggingen A en B met betrekking tot de woning met gekasseide oprit en de houten afsluiting betreft, wegens het niet-ontvankelijke cassatieberoep geen verder antwoord behoeft;

C. Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is gewezen;

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Verwerpt het cassatieberoep;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van honderd tweeëndertig euro zesendertig cent verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door , afdelingsvoorzitter, en de raadsheren , en uitgesproken in openbare terechtzitting van achttien maart tweeduizend en drie, door afdelingsvoorzitter , in aanwezigheid van advocaat-generaal , met bijstand van griffier .